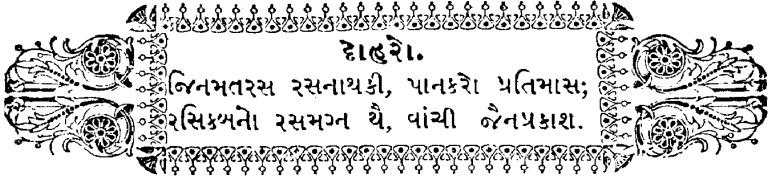

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૮ મું. શક ૧૮૧૪ માગશર શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૪૯ અંક ૯ થો.

આ સંસાર અસાર.

દાહરો.

- નીરોગી કાયાનકાં, કલેશી કુલટા નાર;
જાયા માયા સુત નહિં, આ સંસાર અસાર. ૧
- જરજેર ધર સાંપડે, હોય પુત્ર નાદાર;
સુખ મળે નહિં સ્વમગાં, આ સંસાર અસાર. ૨
- રિદ્ધિ સિદ્ધિ મેળવી, પુત્ર ન તે દુઃખકાર;
સુખ સઘળું ક્યાંથી મળે, આ સંસાર અસાર. ૩
- દરિદ્રીને બહુ સંતતી, તે પણ અતિ દુઃખકાર;
સંપ હોય નહિં સ્વજનમાં, આ સંસાર અસાર. ૪
- કુળ ખંપણ સંતતી થયે, ચીંતાનો નહિં પાર;
ઝુરી ઝુરીને મરે, આ સંસાર અસાર. ૫
- તર નવ પલ્લવ પર મળે, પક્ષી વિવિધ પ્રકાર;
દવ બળતો દેખી ખસે, આ સંસાર અસાર. ૬
- તેમ સ્વજન હેઠે મળે, ચડતીમાં ખાનાર;
પડતીમાં પલાયન કરે, આ સંસાર અસાર. ૭

૧૩૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પાપ કરીને મેળવ્યું, ખાઈ જશે ખાનાર;	
માથે પડશે તાદરે, આ સંસાર અમાર.	૯
પરભવ જતાં જીવને, કોઈ ન આવે લાર;	
મમત્વ કરે નહિં માનવી, આ સંસાર અસાર.	૧૦
યોગ્ય સામગ્રી સૌ મળી, ધર્મ કરે સુખદાર;	
નહિંતો પસ્તાવો થશે, આ સંસાર અસાર.	૧૦
દેવશુરને ધર્મને, ઝોળખળે આ વાર;	
ત્રણ તત્વ સાધો સુખે, આ સંસાર અસાર.	૧૧
સ્વજન સખધી સ્વાસ્થી, ધર્મ સખાધી ધાર;	
આ ભવ પરભવ જીવને, આ સંસાર અસાર.	૧૨
મોદશ દવ લાગી રહ્યા, નીકળશે જો સાર;	
આગળ કામે લાગશે, આ સંસાર અસાર.	૧૩
દવ બળતો દેખી કરી, ગભરાવું નહિં યાર;	
સાર વસ્તુ સંભાળવી, આ સંસાર અસાર.	૧૪
આત્મ વીર્ય ઉઘાસથી, કમર કસો હુસ્તાર;	
ઝવેર અવસર ચૂકશો, આ સંસાર અસાર.	૧૫

મધપાન નિષેધક.

નારાયણ છંદ.

છકેલ છેક થૈ ફરે ભમેલ ભુત બાપડો;	
જરૂર ધર્મ બ્રહ્મ થાય બોજ જાય આપણો.	
છકેલ છેક મુઠ મુખ દુઃખ એ વિચારીને;	
કરો ન મધપાન માનવી મતિ સુધારીને.	૧
વિરહ વસ્તુ ચિત્ત ચક્ર જોગ વક્ર થૈ ભમે;	
કરો ન કેદ ફેલમાં ફરો ન માનવી તમે.	
કરે કુયુદ્ધિ મધપાન લાજને વીસારીને;	
કરો ન મધપાન માનવી મતિ સુધારીને.	૨
અચેત થાય આત્મા વિવેકતો રહે નહીં;	
અશુદ્ધ થાય આપ કાય પાપ પંકમાં પડી.	

મઘપાન નિષેધક.

૧૩૧

- કુકર્મ જાણી છોડવું અધર્મ ઉર ધારીને;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૩
- જણાય ભૂત જેમ જેમ તેમ મુખથી વદે;
અશુદ્ધ માર્ગ આપડે અશુદ્ધ વસ્તુમાં પડે.
ફેળેત થાય દામ નય થાય છે ખુવારીને;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૪
- જણાય ખુદીને છણાય વાત વાટ વાટમાં;
ન સુખતો મળે જરા રહે સદા ઉચાટમાં
વપુ સુકાય દેહમાં અનેક રોગ કારી તે;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૫
- કુસંગ રંગ અંગમાં પીશાય પાપ પેસશે;
કુસંગ તેથી સંગ તેહવોજ રંગ ખેસશે.
કરે કુસંગ ભંગ રંગમાં વિનાશ કારી તે;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૬
- છતે મનુષ્ય મુખથી બહેજ જેમ બોકડો;
પશુ સમાન મુખે દામ દામ ખાય ઠોકરો.
કનીષ્ઠ કેરી ચીજ છે અનીષ્ઠ કષ્ટ કારી તે;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૭
- બુલાય ભાન ખાન પાનનું શરીરનું તથા;
અમુલ્ય જ્ઞાનતો તણાય નય ગુણ સર્વથા.
કરો બચાવ આપ એથી આતમા ઉદ્ધારીને;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૮
- ચદુ કુમાર શાંખને પ્રદુમ્ન મઘપાનથી;
મદાંધ થૈ તપસ્વી ને પીડા કરી વપુ અતી.
મૂર્તી તપસ્વી દેવતા થયો બુઝો વિચારીને;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૯
- વિચારી શત્રુતા દ્વિપાયને દુવારકા દહી;
વિનાશ યાદવો તણો થયો અકાર્યથી સહી.
ખરાખ સમ વ્યસ્ત તેહમાંનું એક ધારીને;
કરો ન મઘપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૧૦

૧૩૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અભક્ષ જૈનધર્મમાં મહાવીરો^૧ કરેલ છે;
 વિશેષ પાપકારી વસ્તુ તેહમાં મળેલ છે.
 નિષેધછે કરેલ શાસ્ત્રમાં અપેય ધારીને;
 કરો ન મધપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૧૧

સુધર્મ પ્રેમ પામવા અનેક સિદ્ધિ જેહથી;
 કરો સુજ્ઞાન પાનને હરો અજ્ઞાન એહથી.
 વિવેકથી જીવેર વાત ઉરમાં ઉતારીને;
 કરો ન મધપાન માનવી મતિ સુધારીને. ૧૨

અંધ અને મોક્ષ.

આ સંસારની સ્થિતિ ઘટીયંત્રની પેઠે આનાદિ કાળની ચાલી આવે છે તેનો સંબંધ પ્રચંડ વેગવાળા કાળની સાથે સંલગ્ન થયેલો છે. જેમ કાઈ બેલ વિગેરેથી ઘટીયંત્ર ફર્યા કરે છે તેમ કાળના સીધ્ધવેગ સાથે સંસાર ચક્ર ફર્યા કરે છે. તે સંસાર ચક્રનું સ્વરૂપ આદ્યંત બળુવાને ઇચ્છા ધરાવનાર ભવિ પ્રાણીએ પ્રથમ ‘અંધ અને મોક્ષ’ એ બે શબ્દો કુશાગ્ર બુદ્ધિથી જાણવા નેહંએ છીએ. ‘અંધ’ એ શબ્દનો અર્થ અંધાવું એવો થાય છે અને ‘મોક્ષ’ એ શબ્દનો અર્થ છુટવું એવો થાય છે. જ્યારે એ બે શબ્દોનું યથાર્થ જ્ઞાન થયું એટલે તેમનું પોતાના દેહ અને આત્મા તરફ યોજન કરવું. જ્યારે આ દેહાત્મા કર્મને વશ થઈને સંસાર ચક્રમાં મોહથી ફસાઈ પડે છે ત્યારે તેને જ્યાં સુધી એ મોહ મદિરાનો નીરસો જીતરતો નથી ત્યાં સુધી કર્માવળીના દુર્મોચ્ય પાશમાંથી મુક્ત થવાને તે અશક્ત હોવાથી સંસાર ચક્રમાંથી નીકળી શકતો નથી ને તેમાં અંધાર્ઈ રહે છે તેનું નામજ અંધ કહેવાય છે એ અંધમાં આવેલો પ્રાણી શોક મોહ મુખ દુઃખ અને દેહોત્પત્તિ પામ્યા કરે છે. ઈંદ્રિયોથી ઈંદ્રિયોના અર્થમાં અને ગુણોથી ગુણમાં પોતાના ચચળ મનને બમાવી તે દોરાઈ જાય છે તેમજ કર્માધીન શરીરને વિષે કર્મથી વર્તતો એ અમુખ પ્રાણી “આ મારું છે અને આ હું કરું છું” એવી મમતામાં અંધાર્ઈ જાય છે. જેમ સ્વપ્નામાં માણસને જેવી સ્થિતિનું સ્વપ્ન આવે તેવીજ સ્થિતિમાં પોતાના દેહને માને છે અને આ સ્વપ્ન છે એવું સત્યજ્ઞાન

૧ વીગય.

અંધ અને મોક્ષ.

૧૩૩

જરા પણ ચતુ નથી તેમ તે પ્રાણીને મમતામાં ગાઢ મિથ્યાબંધન થાય છે તેથી આ અસત્ય છે એવું ખરું જ્ઞાન ચતુ નથી. એ પ્રમાણે રહેલો તે પ્રાણી સુવું બેસવું ફરવું જોવું અડકવું સુંઘવું જમવું અને સાંભળવું ઇત્યાદિ કર્મોમાં વજ્રવેપની જેમ લીન થઈ જાય છે. તે પ્રાણીને પ્રાણહૃદય મન અને બુદ્ધિની વૃત્તિઓમાં અનેક સંકલ્પ વિકલ્પો થયા કરે છે આથીજ પ્રાણી પોતે સ્વતઃ બંધનમાં આવી જાય છે. આ બંધનમાં લાવનાર સુખ્ય મન દોષ છે. જેણે પોતાનું મન વશ કરેલું છે તે કોઈ રીતે બંધનમાં આવી શકતો નથી દરકોઈ વિષયમાં પ્રાણીને જે બંધન થાય છે તે ઘણું કરીને મન સાથે ઈંદ્રિયોના અર્થગાંજ થાય છે માટે પોતાની ક્રિયાકારક ઈંદ્રિયોને પણ સાધનપણાથી વશ રાખવી જોઈએ. જેમ શ્રોતૃ ઈંદ્રિય કે જેનો વિષય શબ્દ છે તે શબ્દ મંત્રરતાથી ગાયનરૂપે સાંભળવામાં આવે છે ત્યારે પ્રાણી પોતાનું જ્ઞાન બુદ્ધિ જઈ તેમાં તક્ષીન થઈ જાય છે, ત્યારે ઈંદ્રિય કે જેનો વિષય સ્પર્શ છે તેનાં મોઢક સુખમાં પ્રાણી પાંચાઈ જાય છે, નેત્ર ઈંદ્રિય કે જેનો વિષયરૂપ છે તે કોઈ સુંદર સ્ત્રીનું સૌંદર્ય જોઈને મનો વૃત્તિ વિકારિત થઈ જાય છે, ઘ્રાણહૃદય કે જેનો વિષય ગંધ છે જેથી પ્રાણી કમળમાં જમરાની જેમ પોતાની અતિ આસક્તિ તેમાં પ્રગટ કરે છે, છબ્હા ઈંદ્રિય કે જેનો વિષયરસ છે જેથી પ્રાણી અભક્ષ્ય પદાર્થની ઊપર પણ વખતે પરવશ થઈ આશક્ત થઈ જાય છે—આ સર્વમાં જે તક્ષીનતા થાય છે તે પ્રાણીને અનંત સંસારને વધારનારે બંધન છે એમ સમજવું. આ ઊપરથી જોમ સિદ્ધાંત થાય છે કે આસક્તિ જેનું મૂળ છે એવા ભોગ સંબંધી તથા ભોગના ‘સાધન ભૂત કર્મો સંબંધી’ સંકલ્પોને તગનાર પ્રાણી બ્યારે ઈંદ્રિયોના વિષય, શબ્દ વિગેરેમાં અને તેના સાધનભૂત કર્મોમાં આસક્ત થતો નથી ત્યારે તે જ્ઞાનને—અને બંધથી મુક્ત થવાને યોગ્ય છે. જેણે મન બુદ્ધિ પ્રાણ હૃદય વિગેરેના સમુદાયરૂપ શરીરને વશ રાખેલ છે તેનો એ સમુદાય બંધુરૂપ છે અને જેણે એને વશ કરેલ નથી તેને તે સમુદાય શત્રુરૂપ અને બંધકારક છે. જેણે મનને જય કરેલો છે તથા જેના રાગાદિ દોષ નાશ પામ્યા છે તેનો દેહાત્મા ટાઢ, તડકો, સુખ તથા દુઃખને વિષે તથા માન અને અપમાનને વખતે પોતાના કેવળ સ્વરૂપ વિષેજ રહે છે તેથી તેને કોઈ જાતનો બંધ થતો નથી. ઊપદેશવડે પ્રાપ્ત થયેલા પરોક્ષ જ્ઞાનથી તથા વિચારવડે થયેલા અપરોક્ષ અનુભવથી જેની મનોવૃત્તિ તૃપ્ત થયેલી છે, માટીનું

૧૩૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હેતુ, પથ્થર અને સોતુ જેને સરખા છે એટલે જેને સુવર્ણમાં ગ્રાહ્ય બુદ્ધિ અને પથ્થરમાં લાઘ્ય બુદ્ધિ નથી તે પ્રાણી બંધનમાં આવતો નથી. પણુ જે તેની બુદ્ધિ વસ્તુ વિશેષમાં પક્ષપાત વાળી થાય છે તો તે તરતજ બંધનમાં આવી જાય છે. બંધનમાં આવેલા પ્રાણીની બાળ યૌવન વૃદ્ધ એ ત્રણ અવસ્થા કેવળ બકરીના ગળાના સ્તનની પેઠે વ્યર્થ થાય છે. જન્મ્યા પછી મનુષ્ય જેવો જિત્તમ બવ મળ્યો તો પણુ તેને અજ્ઞતાથી આચ્છાદન કરતો પ્રાણી વિવિધ જાતની બાલકીડાઓમાં બંધાર્થ પોતાની બાલ્યાવસ્થા ફાગટ કાઢે છે; સાર પછી ઈંદ્રિયોની શક્તિને વધારનારી યૌવનાવસ્થા આવી એટલે ધનમદ રૂપમદ કે બલમદ તેની જીપર આરંભ થાય છે તેથી રમણીઓના વિરસવિલાસમાં તે સપડાઈ જાય છે અને તેવા વિકારિક કૃત્યોથી દુષ્ટ કર્મોની નિસરણી જીપર તે ચડતો જાય છે તથા બંધાય છે; સાર પછી ઈંદ્રિયોને શિથિલ કરનારી વૃદ્ધાવસ્થા આવે છે જેમાં ઈંદ્રિયોનું બળ ઓછું થાય છે તો પણુ સ્ત્રી પુત્ર અને ધનના અભિલાષથી અથડાવરઆરંભ થયેલા પ્રાણી સંસારરૂપ અરણ્યમાં અટન કરે છે અને તેવા ગાઢ બંધમાંથી છુટી શકતો નથી. એ કેવી ખેદકારક વાત છે!

જીપર કહેલા બંધમાંથી જે છુટતું તેનું નામ મોક્ષ કહેવાય છે એ મોક્ષ પામવાને ઈચ્છતો ભવિ પ્રાણી અનુક્રમે અષ્ટવિધ કર્મને અપાત્રી સુકૃત શ્રેણીરૂપ નિસરણી જીપર ચડતો વીતરાગ સ્થિતિમાં આવી જાય છે અને આદ્ય સિદ્ધાંતના તત્વામૃતથી તૃપ્ત થઈ જ્યોતીરૂપ સિદ્ધશિલાના સુંદર સિંહાસનપર બીરાજમાન થઈ જાય છે, તેથી આ સંસાર ચક્રના જન્મ મરણરૂપ આરાતના ગાઢ બંધમાંથી મુક્ત થાય છે અને તેનું આનંદમય સચ્ચિદાનંદ સુરે છે એજ સ્વાદાદ અને સમ્યક્ત્વનું શુદ્ધ પરિણામ છે.

આ બંધ અને મોક્ષ એ સ્પષ્ટ રીતે સમજવાથી હૃદયનું ગાઢ બંધકાર દૂર થાય છે અને તેથી આ અનંત સંસારની સ્થિતિનો અવધિ તરત આવી જાય છે તેને માટે એક મહાત્માએ પોતાનાં સંયમી અને બાળ શિષ્યને બંધ મોક્ષનો બોધ કરવાને કેટલોએક જીપરોગી જીપરદેશ આપેલો છે તે નીચે પ્રમાણે છે.

ગુરુમહારાજ કહે છે હે શિષ્ય! માણસને બંધ મોક્ષ પ્રથમ જાણવા જોઈએ તેમાં પણુ જેણે પ્રવ્રજ્યા લીધી છે તેને તો વિશેષ જાણવાની જરૂર છે. તે અગાજી પ્રથમ જગતમાં જે નિયમ શમદમ સદનતા ધૃતિ દાન તપ આત્મ શૌચ સત્ય શૌચ લાગ ધન ઇંદ્રિય બાળ્ય લાભ વિદ્યા વ્રજ્જ લક્ષ્મી

બંધ અને મોક્ષ.

૧૩૫

સુખ દુઃખ પાંડિત મૂર્ખ માર્ગ ઉન્માર્ગ સ્વર્ગ નરક બંધુ ગૃહ શ્રીમંત નિધન કૃપણ ધૈર્ય (સમર્થ) યજ્ઞ અને દક્ષિણા એ શું પદાર્થો છે તે વિવેક ધૈર્ય જાણવા જોઈએ. એ પદાર્થો જગતમાં પ્રસિદ્ધ છે પણ તે સંયમીને કેવી રીતે જાણવા તે તું વિસ્તારથી સાંભળ.

તેમાં પ્રથમ હિંસા કરવી નહી, મિથ્યા ભાષણ કરવું નહી, અદત્તાદાન લેવું નહી, કાષ્ઠપણ સ્ત્રીનો સંગ કરવો નહી, પરિગ્રહ રાખવો નહી, શ્રદ્ધા રાખવી, તીર્થાટન કરવું, તપ કરવું, સંતોષ રાખવો, અને દેવ ગુરૂની સેવા કરવી એનું નામ નિયમ કહેવાય છે. બુદ્ધિને નિયમમાં રાખવી તે શમ કહેવાય છે. ઇન્દ્રિયોને કબજે રાખવી તે દમ કહેવાય છે. દુઃખને સહન કરવું તેનું નામ સહનતા કહેવાય છે. જીવ્હા અને ગુપ્ત ઇન્દ્રિયોને જીતવી તે ધૃતિ કહેવાય છે. કાષ્ઠની ઉપર ઇર્ષ્યા ન કરતાં સત્ ઉપદેશ આપવો તે દાન કહેવાય છે. કાયજોગનો ત્યાગ કરવો તે મુખ્ય તપ કહેવાય છે. ધર્મે ઉપર દૃઢ શ્રદ્ધા તેને ભાવ કહે છે. પોતાના સ્વભાવને જીતવો તેનું નામ શૈલ્ય કહેવાય છે. સર્વ પ્રાણી ઉપર દૃષ્ટિ રાખવી તે સત્ય કહેવાય છે. મજ્જિન કર્મમાં અનાશ-ક્રિત રાખી શુદ્ધ -હૃદય રાખવું તેનું નામ શૈલ્ય કહેવાય છે. સર્વ પરિગ્રહ છોડી વર્તવું તેને ત્યાગ કહે છે. પોતાનો ધર્મ રાખવો તે ધન સમજવું. નિર્દોષ અને વીતરાગ જેનું સ્વરૂપ હોય તે ઇષ્ટ સમજવું. શુદ્ધ ચારિત્રને પાળવું તે બળ સમજવું. મનુષ્ય બધા પામી સારા ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય તે ભાગ્ય કહેવાય છે. દેવગુરૂની ભક્તિ થાય તે લાભ સમજવો. જેથી સત્યા સત્યનું જ્ઞાન થાય તે વિદ્યા કહેવાય છે. નહારા કર્મ કરવામાં જે ભીરતા તે ભજ્જન કહેવાય છે. નિઃસ્પૃહ પણ વર્તવું તે લક્ષ્મી કહેવાય છે. દુઃખ સુખ માનવા નહી તે સુખ કહેવાય છે. ભોગ સુખની ઇચ્છા રાખવી તે દુઃખ કહેવાય છે. બંધ અને મોક્ષને જે જાણે છે તે પાંડિત કહેવાય છે. દેહ સ્ત્રી પુત્ર અને ગૃહમાં મમતા રાખે છે તે મૂર્ખ કહેવાય છે. શુદ્ધ ભગવંત ભાષિત આગમ તે માર્ગ કહેવાય છે. ચિત્ત ને વિક્ષેપ કરનારા અને જેમાં ઉત્સુક પરપણા થાય છે તેવા આગમ ઉન્માર્ગ કહેવાય છે. જે પોતાના ચિત્તમાં શમતા અને સત્ય ગુણનો ઉદય છે તે સ્વર્ગ સમજવું અને જે ચિત્તમાં ક્રોધાદિકનું કારણ તમોગુણ ઉદય પામે તે નરક કહેવાય છે. સારા ઉપદેશને આપી સારે માર્ગે ચલાવનાર ગુરૂ છે તે બંધુ કહેવાય છે. આ અનેક સાધનવાળું માનુષ્યભવનું શરીર ગળ્યું તે ગૃહ કહેવાય છે. જેની પાસે ઉત્તમ

૧૩૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગુણો, રહેલા છે તે શ્રીમંત કહેવાય છે જે અસંતોષી છે તે નિર્ધન કહેવાય છે. જેણે ઈંદ્રિયોનો જય કર્યો નથી તે કૃપણ. જેની બુદ્ધિ કોઈ પદાર્થમાં કે ગુણમાં આસક્ત થતી નથી તે ઇશ્વર (સમર્થ) કહેવાય છે ઈંદ્રિયોની શક્તિઓને તપ રૂપ અગ્નિમાં ઢોમતી તે યજ્ઞ કહેવાય છે, કાંઈ અગ્નિમાં ધીના બડકા કરવાથી યજ્ઞ થતો નથી. જે જ્ઞાનનો ઉપદેશ આપે છે તેજ દક્ષિણા કહેવાય છે, કાંઈ ધન વેહેવવાથી દક્ષિણા કહેવાતી નથી. હે શિષ્ય! આ પ્રમાણે કહેલા ઉત્તર તું તારા રૂઢ્ય કમળમાં ધારણ કરી નિરંતર ધ્યાનમાં રાખજે કે જેથી તારા શરીર ઉપર રહેલા ચારિત્ર રૂપી કવચને કોઈ ભેદી શકશે નહીં. આટલું કહી ગુરૂ મહારાજ વિરામ પામ્યા એટલે એ બાળ મુનિ ધણા ખુશ થયા અને બંધ અને મોક્ષ જાણે તે પાંડિત કહેવાય તે વાત ધ્યાનમાં રાખી પોતે તેનું પાંડિત્ય મેળવવાને પ્રયત્ન કરવા લાગ્યા.

બાળવાચક જતો આ બંધ અને મોક્ષના વિષય ઉપર જેટલું વિવેચન કરીએ તેટલું થોડું છે તથાપિ ટુંકમાં વર્ણવીને તે વિષય બંધ થાય છે તેનો સાર એટલોજ સમજવાનો છે કે જેનાથી જેમ જેમ બંધનમાંથી મુક્ત થવાય તેવા પ્રયત્નો કર્યા કરવા, આ જગતના પ્રપંચી સ્વરૂપને ઓળખી લેવું, કોઈપણ નાશવંત પદાર્થ ઉપર મમતા રાખવી નહીં, મોહમાં ફસાવું નહીં, મદ રાખવો નહીં, અને કોઈની ઉપર ઈર્ષ્યા કરવી નહીં. વિચાર કરોકે આ સંસાર રૂપી રંગ ભૂમિ ઉપર તમે અનેક યોગિમાં અવતાર રૂપી વેશ લાવેલા હશો, સારા સારા વેષ બજવીને તમે સુકૃત રૂપી ઇનામ મેળવ્યા હશે તેને લીધે આ આર્યક્ષેત્રમાં શ્રાવક કુળમાં સંસારની રંગભૂમિ પર આતમને મનુષ્ય બવનો વેષ મળ્યો છે તેને હવે તમે સારી રીતે બજવી બતાવો, ગુરૂરૂપી સુત્રધારની પાસેથી જ્ઞાન રૂપી સંગીતની તાલમ મેળવો, કર્મ રૂપી પડદા દૂર કરી પ્રભુની પાસે ભક્તિનો મજરો કરવા પ્રકાશમાં આવો અને હવે પ્રભુ પાસેથી મોક્ષ રૂપી મોટું ઇનામ મેળવી આ સંસારનું વિચિત્ર નાટક સમાપ્ત કરો એટલીજ અમારી સાનુનય પ્રાર્થના છે.

ન. દા. શાસ્ત્રી.

મધુ બીંદુનું દ્રષ્ટાંત.

૧૩૭

મધુ બીંદુનું દ્રષ્ટાંત.

કોઇ એક પુરુષ દેશ વિદેશ પરિભ્રમણ કરતાં ચોરશી જળ જાતુને પ્રવેશ કરવા મહા નદીની સમાન આટવીમાં સાર્થ સહિત આવી પહોંચ્યો. સાથને હુંડવાને ચોર-વ્યાઘ્રો-દોડ્યા એટલે મૃગલાઓની માફક સર્વ સાર્થ નિવાસીઓ પલાયન કરી ગયા. સાર્થથી હીન થયેલા તે પુરુષે મહા આટ-વીમાં પ્રવેશ કર્યો. ઉભરાઇ ગયેલા કૂપના જળની જેમ તેના પ્રાણ કંઠ સુધી આવી ગયા હતા.

તેવામાં ક્રોધથી સાક્ષાત્ત યમ જેવો કોઇ એક ઉન્મત્ત વન હસ્તિ ક-ઇ દિશામાં જતું એ પ્રમાણે વિચાર કરતાં તે ગરીબ પુરુષ તરફ દોડ્યો.

મદના ઝરણ વહેતા હતા તેથી જાણે ઉચ્ચતર ગિરિ હોયની અને આકાશ થકી વાદળોનો ખેંચવાને જાણે હસ્ત (સુંઠ) જાંચી કરેલા હોયની એવો તે દેખાતો હતો. અંદરથી પોલી હોય તેમ પૃથ્વીને ચરણપાત વડે નમાવતો હતો. ધમેલા તામ્રના રંગ સરખું તેનું વદન હતું. મેઘના સરખી ઉર્જિત ગર્જના કરતો હતો. “જતો રહે જતો રહે, હું તને મારી નાંખીશ” એ પ્રમાણે જાણે ધ્રેરણ કરતો હોયની એવો તે હસ્તિ સુંડમાંથી જળ-બિંદુ-ઓનો તેના પૃષ્ઠ ભાગ ઉપર વારંવાર આઘાત કરવા લાગ્યો.

કંદુકની માફક નીચે પડતો અને ખીકથી પાછો ઉભો થતો પુરુષ તૂણથી આચ્છાદિત થયેલા એક કુપ આગળ હસ્તિની લગભગ યઈ ગયો.

“હસ્તિ અવસ્ય જીવન હરણ કરશે માટે કુપમાં ઉતરે” તો જીવી શકું” એ પ્રમાણે વિચાર કરી તેમાં અંપાપાત કર્યો! જીવન આશા દુસ્તાબ્ય છે!

કૂપના તટ ઉપર વડ હતો, તેની એક લાંબી વડવાઈ જીવનની ક્ષણા-ની માફક કૂપના મધ્ય ભાગમાં લટકતી હતી. આ વડવાઈ કૂપમાં પડતાં તેને પ્રાપ્ત થઈ; જેનું અવલંબન કરી રજ્જુથી બાંધેલ ગાગરની માફક પોતે લટકતો રહ્યો. હસ્તિએ કૂપમાં સુંઠ નાંખી અને મંદભાગ્ય ઔષધિ ગ્રહણ ન કરી શકે તેમ તેને મેળવી શક્યો નહીં પરંતુ તેના મસ્તક ઉપર સ્પર્શ કરી રહ્યો! ભાગ્યથી વિવર્જિત પુરુષે કૂપના અધોભાગમાં દ્રષ્ટિ નાંખી તો એક મોટો અજગર દીડો. જાણે કોળીઓજ પડતો હોયની એવી બુદ્ધિથી તે પુ-રુષને જોઇને અજગરે કૂપના અંતર ભાગમાં રહેલા અન્ય કુપની માફક પો-તાનું મુખ વિકાસ્યું. પ્રાણ અપહરણ કરનારા યમરાજના જાણે આણ હો-

૧૩૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

યની તેવા ચાર સર્પો ચાર દિશામાં દીધા. ઉંચી કરેલી ફણો વાળા તે સર્પો ડાંસ પ્રહાર કરવા ફુટ ચિત્તવાળા થઈ યમની સરખા મુખવડે ધુંફાડા મારવા લાગ્યા. એક શ્વેત અને એક શ્યામ એવા બે મુષક દંતરૂપી કંકચ વડે વડના અંકૂર છેદવાને ચટકાર શબ્દ કરવા લાગ્યા. મદોન્મત્ત મતંગજ તે પુરૂષને મેળવી શકાયો નહી તેથી વૃક્ષનું ઉન્મુલ કરતો હોયની તેમ વટ શાખા ઉપર આઘાત કરવા લાગ્યો. વડની લટકતી વડવાઈ સાથે દ્રઢ રહી હાથ અને પગના બંધનને 'વિસ્તાર તો' તે પુરૂષ જાણે બાહુ યુદ્ધ રચતો હોય તેવો દેખાતો હતો. હસ્તિથી હણાતી શાખાઓ ઉપરથી તીવ્ર મુખવાળી મધુ મક્ષિકાઓ મધુ મંડક તજ દધ હડી; અને અસ્થિમાં વિશ્રામ પામેલા જીવનું આકર્ષણ કરવા જાણે તત્પર હોય તેવી લોહની સાણસીના સરખી સૂઠોવડે તેને દંશ પ્રહાર કરવા લાગી. મક્ષિકાઓએ ઉંચી પાંખો કરી તેનું સર્વ અંગ રૂંધી નાખ્યું તેથી કુપમાંથી નીકળવા ઉત્સુક થયેલા પોતે પાંખો ઉત્પન્ન કરી હોયની તેવો તે દેખાવા લાગ્યો.

વડ ઉપરના મધુકોશીમાંથી, વાઘનીમાંથી ગળતા વારિના બિંદુની માફક વારંવાર મધુબિંદુ તેના લલાટ ઉપર પડતું અને ત્યાંથી મુખમાં પ્રવેશ કરતું હતું. આ મધુબિંદુનો 'આ સ્વાદ' આખી તે પુરૂષ મહત્સુખ માનતો હતો.

અહીંઆ ઉપનય એવો છે કે—જે પુરૂષ તે સંસારી જીવ સમજવો. ચાટવી તે સંસાર, હસ્તિ તે મૃત્યુ, કુપ તે મનુષ્યનો જન્મ, અનગર તે નર્ક, જે ચાર સર્પો તે ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ સમજવા. વડવાઈ રૂપી આયુ, શ્વેત અને શ્યામ બે મુષક તે આયુ છેદવામાં પરાયણ શુકલ અને કૃષ્ણ પક્ષ સમજવા. મક્ષિકા રૂપી વ્યાધિ અને મધુબિંદુ તે વિષયિક સુખ સમજવું.

ઉપર પ્રમાણેનું દૃષ્ટાંત ઉપનય યુક્ત કહીને શ્રી જંમુસ્વામી પ્રભવ પ્રત્યે કહે છે કે હે પ્રભવ! આ દૃષ્ટાંત પ્રમાણે સંસારી જીવને ભય અને દુઃખ આ સંસારમાં ભરેલા છે તો તેને વિષે સમજી મનુષ્ય કેમ રંજન થાય? અપિતુ નજ થાય.

એ દૃષ્ટાંતમાં કથન કરેલ દૈવ દૂષિત પુરૂષને તે કુપમાંથી ક્રોધ દેવ અથવા વિદ્યાધર બહારે તો તે ઇચ્છા કરે કે નહીં? પ્રભવ કહે છે કે વિપત્તિરૂપ સમુદ્રમાં ખુડી ગયેલો તે પુરૂષ જહાજ સદશ એવા ઉપકારમાં તત્પર દેવ અથવા વિદ્યાધરને કેમ ન ઇચ્છે? ઇચ્છેજ.

ચર્યાપત્ર.

૧૩૯

જન્યુ સ્વામી કહે છે કે ત્યારે હવે આ પારાવાર ભવસમુદ્રમાં સુધર્મ સ્વામી ગણધર સરખા તારક છતાં હું શા માટે યુકું? નજ યુકું.

ઉપરના દૃષ્ટાંતમાંથી ખેસુમાર સાર ગ્રહણ કરવાનો છે. આ સંસારમાં અણધાર્યો મૃત્યુનો ભય અને આયુષ્યના દરમ્યાનમાં પણ અનેક પ્રકારના દુઃખ ભરેલાં છે છતાં મોહના આચ્છાદનથી પ્રાણી તે દુઃખને જાણતો નથી અને ઉત્તમ ઉપદેશ દર્શને એવા દુઃખકારક સંસારમાંથી જિહ્વા કરનાર ગુરૂ મહારાજનો યોગ મળ્યા છતાં ભવની ભ્રમણતામાંથી છુટવાને ઇચ્છા પણ કરતો નથી એ પ્રાણી કેવો મુર્ખ ગણાય? માટે જ્ઞાનાં જનવડે મોહ પટલનું નિવારણ કરી વિનાશી વસ્તુઓમાંથી મારા પણાનો સાગ કરી અવિનાશી સુખના વાંચ્છક થઈ નિઃસ્વાર્થ બંધુ ગુરૂ મહારાજનો ઉપદેશ હૃદયમાં ધારણ કરવો અને યથાશક્તિ ધર્મ સાધનમાં તત્પર થવું. સાંસારીક કાર્ય જેમાં કે અનેક પ્રકારનો કર્મબંધ છે તેમાં રાચવું નહીં, જિદાસી ન ભાવ રાખવો. દિનપર દિન વિશેષ પ્રકારે ધર્મ સાધન અને તેવો પ્રયત્ન કરવો જેથી અનુક્રમે વાંચ્છિત સુખની પ્રાપ્તિ થશે.

તથાસ્તુ.

ચર્ચાપત્ર.

જૈનધર્મ પ્રકાશના અધિપતિ સાહેબ.

નીચેની બીના આપના માનવંતા માસીકમાં પ્રગટ કરશે.

હું એક વખત દીવાળીના આનંદમયી દિવસમાં મારા બે ત્રણ મિત્રો સાથે મારા શેઠની દુકાને ખેસી આપના જૈનધર્મ પ્રકાશ ચોપાનીયામાંથી “પાલી-તાણા જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળા” નો વિષય વાંચી તે વિશે મારા મિત્રોમાં ચર્ચા ચલાવતો હતો કે આવા મહોટા પાયા ઉપર પાઠશાળા સ્થાપન થવાથી આપણા જૈનધર્મના અપૂર્વ ગ્રંથો જે અંધારામાં પડ્યા છે તે અંજવાળામાં આવશે અને જૈન કોમમાં જ્ઞાનનો અત્યંત ફેલાવો થશે. ઉત્તરોત્તર આ શુભ કાર્યથી જૈનકોમની અત્યંત ચડતી થશે. આ મારા બોલવામાં વધારો કરી એક મિત્ર બોલ્યો જે તેમાં શ્રાવકો પણ કેટલાક દાખલ થયા છે. તે સાંભલી બીજો મિત્ર દીલગીરી સાથે બોલ્યો જે તે તો પાલીતાણાના રહીશ અને અભ્યાસ ઉપર ઓછી હોંશ ધરાવનાર દાખલ થયા છે. પરંતુ પ-રદેશના શ્રાવકો જેઓને અભ્યાસ કરવા ઉપર અત્યંત ખંત હોય તેવા કો-ઈ દાખલ થયા નથી. તોપણ મુની મહારાજઓમાં કેટલાક અભ્યાસ કરવામાં અત્યંત ખંતીલા મુનિઓ દાખલ થયા છે અને ચોમાસું ઉતરી

૧૪૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વીહાર કરવાની છુટ થયા પછી કેટલાક મુની મહારાજાઓ દાખલ થશે તે આગળ ઉપર ધણા લાભકારક નીવડશે એવી આશા રખાય છે. એ પ્રમાણે મારા ગિત્રેમાં “જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળા” નું સ્થાપન થયા બાબત પ્રસંશા ચાલી રહી હતી. એવા વખતમાં અચાનક મારા એક મિત્રે આવી પોતાના ઉપર આવેલો એક પત્ર મને વાંચવા આપ્યો.

આ અપૂર્વ પત્ર વાંચતાંજ મારા તાજા વિચારો બદલાયા ! જૈન કોમની તુરત ચડતી થવાનું ધારવામાં ભૂલ માલમ પડી. જૈનોત્કર્ષ થવાની વાત હજુ દુર છે એમ માલમ પડ્યું પત્રના કંઈ જાનક શબ્દો વાંચી હૃદય પીંગળ્યું ! અધિપતિ સાહેબ ! આ પત્ર એક જ્ઞાનના અભ્યાસ ઉપર અત્યંત ખંત ધરાવનાર જૈનબધુનો લખેલો હતો. તે પત્રનું “જીવીતદાન આપો” આ એક વાક્ય વાંચતાંજ કોના હૃદયમાં કંઈ જાનક થાય ? અરે, મારાં હૃદય અને ચક્ષુ તો કંઈ જાનક સંધી ભરાઈ ગયાં ? પત્ર લખનારને હું ધન્યવાદ આપું છું જે પોતાની જ્ઞાતીની લજ્જાનું મર્યાદાની હદ પાળુ ન ગણતાં પોતે પોતાની જેવી હતી તેવીજ નીર્ધન હાલત બતાવી જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરવા માટે મદદ માગે છે.

ખીજી કોમ કરતાં આપણી કોમ એટલા મારેજ દુઃખી છે કે ખીજી કોમની જેમ આપણી કોમના શ્રીમતો અનાશ્રીત સ્વધર્મિઓને આશ્રય આપતા નથી. આપણી માનવંતી ‘જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈંડીયા’ એ એક અનાશ્રીત કંડ ઉભું કરી તેમાં બહોળી રકમ ભેળી કરી છે એમ સાંભળ્યું હતું પણ તે રકમનું શું થયું તેની કાંઈ માલમ પડી નથી. અધિપતિસાહેબ ! આપના અભિપ્રાય પ્રમાણે જો ‘જૈનકોનગ્રેસ’ ભરાય તો અમારી આ નાનકડી વિનંતિ કૃપા કરી શ્રીમંત ગૃહસ્થોને વિદિત કરજો કે “અનાશ્રીત જૈન બધુઓને આશ્રય આપો” આપણું અને આપણી કોમનું બહું એમાંજ સમાય-લું સમાજજો ! જૈનોત્કર્ષ એથીજ થશે !

આપણી કોમના બહોળા શ્રીમતો તો મોજશોખમાં કે પોતાના ધંધામાં પડી ધર્મને ભૂલી જાય છે, સ્વધર્મી બધુઓ ઉપર પ્રેમ રાખતા નથી. દીન અને રાંક સ્વધર્મી બધુઓને આશ્રય આપતા નથી લાંસુધી જૈન કોમની ચડતી મને દૂર ભાસે છે.

ઉપર જણાવેલ પત્ર લખનાર જેવા તો જ્ઞાનાભ્યાસ ઉપર ખંત ધરાવનાર ધણા હશે, પરંતુ ઉપજીવીકાના દુઃખી બિચારા શી રીતે અભ્યાસ કરી શકે ?

ચર્યાપલ.

૧૪૧

આપણી જૈન કોમમાં ઉદાર દીક્ષના ગૃહસ્થો ધણા છે. ખીજી કોમ કરતાં આપણી કોમ પૈસે કે પદ્ધતિએ કાંઈ ઉતરતી નથી. તેમ શ્રીમંત ગૃહસ્થોમાં સખાવત બહાદુર પણ ધણા છે. જો તેઓ ધારે તો અન્ય સર્વ કોમ કરતાં જૈન કોમને ચડતીના શીખર ઉપર લાવી મુકે પરંતુ તેઓ પોતાના ધર્મે અને પોતાની કોમના હિતને માટે જોઈું લક્ષ આપતા જણાય છે. ‘ધરના છોકરા ઘંટી ચાટે ને પાડોશીને આટો’ એ કહેવત પ્રમાણે આપણા શ્રીમંત ગૃહસ્થો ઉદારતા બતાવી ‘વર્નાક્યુલર સોસાયટી’ વિગેરેમાં પાંચશેં કે હજાર રૂપિયાની રકમ આપી કીર્તિના લોભી થાય છે તેમ જો હાલના ઉમેદવાર શાસ્ત્રાભ્યાસ કરનાર જૈન બંધુઓને સ્કોલરશીપ અથવા ગમે તેવી રીતે મદદ કરે તો કેટલો લાભ થાય અને પુન્ય પણ કેટલું બંધાય? તે વિવેકી જનો વિચારી જોશે. ગૃહસ્થો? નાચરંગ મોજશોખ વિવાહ વરા વિગેરેનો ખર્ચ જોહો કરી બચાવેલા પૈસાજ માત્ર આવાં પુન્ય કામમાં ખર્ચો તો પણ કલ્યાણ થાય!!

આપણી કોમમાં શ્રીમંત અને ઉદાર ગૃહસ્થો ધણાં હોવાં છતાં પણ તેઓનો મોહોટો ભાગ અજ્ઞાનતાથી અલ્પ વિચારવાલો છે. આપણામાં પૈસા ખરચવાના ધણા રસ્તા છે. સર્વોત્તમ રસ્તો જ્ઞાન વૃદ્ધિ કરવાનો છે. જ્ઞાન વૃદ્ધિ એટલે પુસ્તકો એકઠાં કરી તેની માત્ર પુગ્ગજ કરવી એમ નહીં પણ જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવો. અભ્યાસ કરનારને મદદ કરવી, જ્ઞાનાભ્યાસના સાધનો મેળવી આપવા, જ્ઞાનાભ્યાસ ખંતથી કરવો અને કરાવવો એજ શ્રેયશ્કર છે. અને આપણા ગૃહસ્થો એ વાતમાં તદ્દન પછાત છે.

પ્રતિમાઓની વિશેષ વૃદ્ધિ થતાં પૂરતી સંભાળ ન રહે ને આશાત ના થાય તેથી પ્રતિમાઓના બહોળા વિસ્તારની જરૂર નહીં છતાં પ્રતિમાઓ સ્થાપન કરવામાં અને એક ખીજની સ્પર્ધા કરી ધી બોલવા વિગેરે કામોમાં આપણા ગૃહસ્થો હજારો રૂપિયા ખરચે છે પરંતુ અપૂર્વ જૈન શાસ્ત્રના ફેલાવાનો કે અનાશ્રીત જૈન બંધુઓનો ઉદ્ધાર કરવાનો વિચાર તો તેઓના દીક્ષમાં આવતોજ નથી. માન અને કીર્તિના લોભને છોડી દેઈ આત્મહિતનો વિચાર કરી, વિવેકથી દ્રવ્યને વાવવું જોઈએ કે જોઈ શકે તેવું જ્ઞાન અપુર્વ ફળ ચાખવાનો સમય પાસે આવે. સુચ શ્રીમંત ગૃહસ્થો એ વિચારવું જોઈએ કે આપણું હિત કેવી રીતે થાય? દ્રવ્ય ખર્ચવાનો સ-

૧૪૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વૉત્તમ રસ્તો કયો ? અને તેઓએ બળુવું જોઈએ કે જ્ઞાન બળુવા બળુવવાથી કેટલો લાભ થાય અને કેટલો સુખારો થાય ? હું ખેશક કહી શકું છું કે તન મન અને ધનથી ધર્મનો ઉદય ઇચ્છનાર જૈન બંધુઓ જો આ મારી વિનંતી ઉપર લક્ષ આપે તો જૈન કામ ઉદયના શીખરની ટોચ ઉપર આવીને ખેસે !!

શ્રીમંત ગૃહસ્થો ! જગૃત થાઓ ! જગૃત થાઓ ! અને પોતાનું હિત તપાસો. દીન જૈનબંધુઓનો ઉદ્ધાર કરો. અનાશ્રીતને આશ્રય આપો. એજ જૈન કામની ચડતી ચવાનો મૂળ પાયો છે. સ્વધર્મિ બંધુઓને દીન હાલતમાં દેખી તમને શું શરમ નથી આવતી ? શું તમને દયા પણ નથી આવતી ? શું જૈન કામને સુખી હાલતમાં જોવા તમે નથી ઇચ્છતા ? અને ઇચ્છો છો તો શા માટે સુસ્ત થઇ બેઠા છો ? કલકત્તા અને મુર્શિદાબાદના માનવતા બાપુ સાહેબો ! મુંબાઈના ધનાઢ્યો ! અમદાવાદ વીશનગર પાટણ ભાવનગર ખંભાત વિગેરેના શ્રીમંત ગૃહસ્થો ! આ મારી નમ્ર વિનંતી ઉપર સંપૂર્ણ લક્ષ આપી હાલમાં થયેલી જૈન શાસ્ત્ર પાઠશાળામાં આવી પાલીટાણામાં અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનારા નીર્ધન જૈન બંધુઓને અપૂર્વ શાસ્ત્રના અભ્યાસ કરવામાં જેમ અને તેમ ત્વરાથી આશ્રય આપો. અધિપતિ સાહેબ ! આપ જ્ઞાનની અત્યંત વૃદ્ધિ ચાહો છો, તેમાં બનતો પ્રયાસ કરો છો તેથી આ માફ લખાણ આપ સાહેબને અવશ્ય રચશે એમ ધારું છું તો શ્રીમંત ગૃહસ્થોના હૃદયમાં આ વાત ચોકસ અને સજ્જડ જિતરે એવો જિત્તમ અભિપ્રાય આપશો. જેથી શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવામાં જૈન બંધુઓને જિત્તેજન મળે અને અભ્યાસ કરી નર રતો ઝળકી નીકળે-તથાસ્તુ

ચરચાપત્રનો વિષય કેટલેક દરજ્જે યુક્ત છે કારણ કે જીનેશ્વર, જીનેશ્વરની પ્રતિમા અને જીનેશ્વરનો કહેલો માર્ગ એ સર્વેને જોગબવાનું મુખ્ય સાધન જ્ઞાન છે. શ્રાવકો પોતાની ઉપજમાંથી ધર્મ માર્ગે સારી રીતે દ્રવ્ય ખરચે છે અને તેમ થવુંજ જોઈએ તોપણ સૌ એક માર્ગે દોડ્યા જાય છે તે મન કરતા કોઈ વિશેષ લક્ષ આપવા જેવી બાબત ઉપર વિશેષ લક્ષ આપવું જોઈએ. જ્ઞાનને માટે દ્રવ્ય ખર્ચવાનું વિશેષ રાખવું જોઈએ. તેને બદલે હાલમાં આપણા લોકોનું ધ્યાન તે ઉપર ઓછું છે માટે તેમ ન થતાં સર્વે સદ્ગૃહસ્થોએ જ્ઞાન વૃદ્ધિ, જ્ઞાન બળુનાસઓને ઉત્તેજન અને

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૩

પુસ્તક લખવાની બાબતમાં પોતાનું દ્રવ્ય ખર્ચવાને વિશેષ ઉત્કંઠા રાખતી.
એજ આ ચર્યાપત્રનો હેતુ છે અને તે સત્ય છે. તંત્રી.

ધોલેરા. ૨
કાર્તિકશુદી ૨૬

લી. સેવક.
અ. ડા. શાહ.

વર્તમાન સમાચાર.

ભાવનગરમાં ઊત્સવ—શ્રી ભાવનગરમાં શ્રીમન્મુનિરાજ મહારાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રના સદુપદેશવડે શ્રાવક સમુદાયના અંતઃકરણ નિરંતર ધર્મ કાચેની સન્મુખ રહ્યા કરે છે. હાલમાં વેરા. જસરાજ સુરચંદ તરફથી જિજ્ઞાસુ અને અષ્ટાપદ તીર્થની રચનાનો મહોત્સવ થયો છે. માગશર સુદ ૪ થે જિજ્ઞાસુના છોડનો વરઘોડો ચડ્યો હતો. સુદ ૬ થે શ્રી અષ્ટાપદજીની રચનામાં પ્રભુ પધરાવ્યા હતા અને છોડ બંધાયા હતા. બપોરથી અઢાઈ મહોત્સવ શરૂ થયો હતો. છોડ ૫૫ થયા છે. તેમાં તેમના પોતાના છોડ ૧૧ અને બાકીના પરભાયા શ્રાવક ભાઈઓના છે. તેમના છોડ માંહેનો મધ્ય છોડ તથા બીજાઓમાં વાગડીયા ગુલાબચંદ અમરજીનો છોડ એ બે છોડ બહુજ શોભીતા અને કિંમતી છે. અંદર ઉપકરણો પણ સુંદર છે. જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રના આરાધનને માટે જિજ્ઞાસુ એક પ્રબળ સાધન છે. સદરહુ મહોત્સવનો મુખ્ય જળયાત્રાનો વરઘોડો શુદ્ધ ૧૦ મે ચડ્યો હતો. રાજ્યની મદદ બહુ પ્રશંસાપાત્ર હોવાથી વરઘોડાની શોભા સારી આવી હતી. શુદ્ધ ૧૧ શે વાગડીયા ગુલાબચંદ અમરજી તરફથી સદરહુ મંડપમાંજ અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર ભણાવ્યું હતું. એકંદર રીતે જોતાં મંડપની રચના સરસ થઈ હતી. દેશી પરદેશી માણસ સાથે એકઠું થયું હતું અને શાસનોત્તરી પણ ઠીક થઈ છે. નવકારથી એક તેમના પોતાના તરફથી અને બીજી તેમના કુટુંબીઓની તરફથી એમ બે જમી છે. દિનપર દિન આવા ઉત્તમ મહોત્સવ વિશેષ પ્રકારે કરવાની અમારી જૈનબંધુઓને પ્રાર્થના છે.

શ્રી સિદ્ધાચળજીના છરીપાળતા સંઘ—શ્રી ભાવનગરથી માગશર શુદ્ધ ૧૩ શે શા. આણંદજી પુરશોત્તમે શ્રી સિદ્ધાચળજીનો છરીપાળતા સંઘ કાઢ્યો હતો. સાથે મુનીરાજના ઠાણા ૭ તથા સાધવીના ઠાણા ૩ હતા. જેવટના મુકામ સુધી માણસ ૫૦૦ થી ૬૦૦ થયું હતું રસ્તામાં શ્રી શીહોરમાં તેમણે નવકારથી કરી હતી. પાલીતાણે જઈને ૧૬ ૨ જે મોતીશા

૧૪૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શેઠની કુંકમાં તેમણે લીધેલી એક દેરીમાં તેમણે પ્રતિષ્ઠા કરી છે અને નવ-
રશી જન્માડી છે. સંઘની શોભા સારી આતી છે. આવા કાર્ય અનુમોદન યોગ્ય છે.

• શ્રી અમદાવાદથી વડીલ મગનલાલ સરપચંદની છરીપાળતો સંઘ કાઢનાર છે. વદ ૨ નું મુહુર્ત છે એમાં પણ શ્રી યટેરાયજી મહારાજના સંઘાડામાંથી મુનિરાજ શ્રી ગંભીર વિજયજી વગેરે આવનાર હોવાથી સાધુ સાધવીનો સમુદાય સારો નીકળવા સંભવ છે. સંઘ કાઢનારનો ઊત્સાહ બહુ વિશેષ પ્રકારનો છે.

શ્રી સુરતથી ઝવેરી. ધર્મચંદ ઉમેદચંદ છરીપાળતો સંઘ કાઢનાર છે. વદ ૫ નું મુહુર્ત છે. એમાં પણ સાથે મુનિરાજ શ્રી મોહનલાલજી વિગેરે આવનાર છે આ સંઘ કાઢનારનો ઊત્સાહ પણ બહુ વિશેષ સંભળાય છે. તેમની મન વાંચના સફળ થાઓ ! તથાસ્તુ.

પાલીતાણાની ધર્મશાળાઓ.

શત્રુંજય તીર્થ એ સર્વ તીર્થમાં જિતમ તીર્થ છે અને તેથી દરવર્ષે ધણા યાત્રાળુઓ ત્યાં યાત્રા કરવાને આવે છે. યાત્રા કરવા આવનારાઓને જિત-
રવા વગેરેની સગવડને માટે ભાગ્યશાળી ગૃહસ્થોએ એ તીર્થની તળેટીએ આવેલા પાળીતાણા ગામમાં મોટી મોટી ધર્મશાળાઓ બંધાવેલી છે. આ-
માંની કેટલીએક ધર્મશાળાઓ આણંદજી કલ્યાણજીને સ્વાધીન છે અને કેટલી-
એક મોટી ધર્મશાળાઓ બંધાવનાર તરફથી વહીવટ કરનારને સ્વાધીન છે. ધર્મશાળાની દેખરેખ રાખવાને તેઓ તરફથી માણસો રાખેલા છે. હાલ-
માં આ દેખરેખ રાખનારાઓની કેટલીક વિપરીત વાત સંભળાય છે. ગઈ કાલેકીએ ઢાઢા યાત્રાળુ નહોતા તોપણ ધણા યાત્રાળુને જિતારાને માટે બહુજ રખડવું પડતું. એવું કહેવાય છે કે દેખરેખ રાખનારાઓ જિતરનાર પાસેથી કાંઈક લવાજમ લે છે અને જે આપે છે તેઓનેજ એઓ જિતરવા દે છે. આમ હોવાથી અનુષ્ઠા અને ગરીબ યાત્રાળુને બહુ રખડવું પડે છે. આ વાત યુક્ત નથી. ધર્મશાળાના ઉપરીઓએ આ વાત ધ્યાનમાં લઈ માણસો તરફથી એમ ન બને અને જે યાત્રાળુઓ પહેલા આવે તે પહેલા જિતરે એવો બદોબસ્ત કરવો જોઈએ. એમ થાય ત્યારેજ બંધાવનાર ગૃહસ્થોનો ખરો હેતુ સચવાય અને ઉપરીઓએ પોતાની ફરજ બજાવી ગણાય.

મુંબઈના ગ્રાહકોને વિજ્ઞપિ.

આપ સાહેબોની પાસે લવાજમની ઊધરાણી કરવાને અમારે ત્રવાડી કેશવજી વાલજીને તમારી તરફ મોકલવા પડ્યા છે. મારે તેમને જોડી ન કરતાં એક ફેરે સૌ સદ્ગ્રહસ્થોએ લવાજમ આપી દેવું. જ્ઞાન ખાતાનો પગાર અને ખર્ચ ચડે છે, લવાજમ વહેલું અથવા મોટું દેવું છે તો જલદી આપી દેવું એ આપ સજ્જનોને યુક્ત છે.

ચરિતાવળી.

જેમાં રસીક અને બોધ દાયક પંદર ઉત્તમ પુરૂષોની કથાઓ સંસ્કૃત ઉપરથી ભાષાંતર કરીને નાંખેલી છે. જૈન વર્ગમાં ગુજરાતી ભાષામાં છપાયેલી આવી એક પણ ચોપડી નથી. જેઓએ એ ચોપડી વાંચી છે તેણે તેની સારી રીતે પ્રશંસા કરેલી છે. વાંચતા આનંદ ઉપજવા સાથે ઉત્તમ પ્રકારનો બોધ થાય તેવી રીતે એ લખાયેલી છે. પૃષ્ઠ ૩૫૦ છે કીંમત સોનેરી અક્ષરે નામવાળીના રૂ ૧૮ સાદીનો રૂ ૧૧ ટપાલ ખર્ચ ૦) =

જૈનકથા રત્નકોષ ભા. ૭ મો.

જેમાં પૃથ્વીચંદ ગુણચંદ્રણં ચરીત્ર સમાયેલું છે. તે શુદ્ધ શાસ્ત્રી અક્ષરમાં છપાઈને બહાર પડી ચુક્યો છે આ ચરીત્ર ધણુંજ રસીક અને બોધ દાયક છે કીં. રૂ ૩) પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧૧

પાંચ પ્રતિક્રમણ ગુજરાતી.

મુંબઈના છાપાની તૈયાર છે. બીજી હલકી ચોપડીઓ ઘણી મળે છે પણ આવી શુદ્ધ અને સારા અક્ષરમાં છપાયેલી એક પણ નથી કીં. રૂ ૦-૧૧ જૈન શાળાને મારે રૂ. ૦-૧૧ ટપાલ ખર્ચ ૦) =

લવાજમ તાકીદે મોકલવું.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૩ રોડ. વાલજી કુંવરજી.

૧-૩ શા. વનરાવન જીડા.

૧-૩ શા. માણેકચંદ સુંદરજી.

૧-૩ શા. ખેતશી નરસંગ.

૧-૦ વકીલ. ડાયાશાષ્ટ હકમચંદ.

૧-૩ વોરા. મગન માવજી.

૧-૩ શા. લક્ષ્મી સુરચંદ.

૧-૩ શા. કુલચંદ તારાચંદ.

૨-૬ શા. જીવરાજ હેમચંદ.

૧-૩ શા. જ્ઞાનચંદ નાનચંદ.

૩—૯ દોશી. ધરમશી લીલાધર.
 ૧—૩ શેઠ. દેવકરણુ અવેરચંદ.
 ૧—૩ શા. ડાયાભાઈ કરમચંદ.
 ૧—૩ શા. ચતુર ગોકળ.
 ૧—૩ શા. સવચંદ લાલચંદ.
 ૧—૩ શા. મગનભાઈ ગુલાબચંદ.
 ૧—૩ શા. લલુભાઈ નાગરદાસ.
 ૨—૭ શા. પરમાણુદાસ મુળચંદ.
 ૧—૦ વાગડીયા ગુલાબચંદ અગરણ.
 ૩—૧ શેઠ. દીપચંદ માણેકચંદ.
 ૨—૬ દોશી. કાળીદાસ કેશવણ.
 ૧—૩ શા. હીરાચંદ કલાણુ.
 ૩—૯ શા. ભીમા કલાણુ.
 ૧—૦ શા. મંભીર શામળ.
 ૧—૩ શા. રામચંદ દુલાચંદ.
 ૨—૮ શા. દેવજી નાગશી.
 ૨—૬ શેઠ. સારાભાઈ મગનભાઈ કરમચંદ.
 ૨—૬ અવેરી. હરજીવન મગનચંદ.
 ૨—૬ શા. રામદાસ હરજીવન.
 ૨—૭ રા. રા. પોપટભાઈ જ્ઞેશગ.
 ૧—૩ સંઘવી સુદરજી આશવજી.
 ૧—૩ શા. ગોવીંદ નથુજી.
 ૦—૧ શા. વીરચંદ કૃષ્ણજી.
 ૧—૩ શા. મોકમચંદ અમીચંદ.
 ૨—૬ શા. નાગરદાસ ખીમચંદ.
 ૧—૩ શા. હરજીવન ખીમચંદ.
 ૧—૩ વકીલ મગનલાલ સરપચંદ.
 ૨—૬ મારત્તર. મોતીલાલ યુનીલલ
 ૧—૧ શા. બકોર ચલભજ.
 ૧—૩ શા. હરજીવન લવજી.
 ૩—૧૧ શા. વાડીલાલ પુત્રમચંદ.
 ૧—૩ ભાઈ યુનીલાલ વીરચંદ.
 ૧—૩ શા. જગાભાઈ છોટાભાઈ.
 ૧—૪ શા. હીરાચંદ વસનજી.
 ૧—૩ શા. તલકેશી કરમચંદ.
 ૨—૭ શા. વીરચંદ રાધવજી.
 ૨—૬ લાલાજીદયા લલચુમ્લ.
 ૧—૩ ડાકતર છગનલાલ ધીરજરામ
 ૧—૩ મારવાડી હીરાચંદ હરચંદ.

૧—૩ અવેરી. વીરચંદ ધરમચંદ.
 ૩—૧૨ વકીલ રામચંદ મકનદાસ.
 ૧—૧૪ શા. ગુણુચંદ અનોપચંદ.
 ૧—૩ શા. હીરાચંદ નાનચંદ.
 ૩—૯ શા. અમીચંદ ઈછાચંદ.
 ૨—૬ શા. અનુપચંદ મુળાચંદ.
 ૧—૪ શા. સરપચંદ ધરમચંદ.
 ૧—૧૩ શા. લખમીચંદ મુતમચંદ.
 ૧—૪ મેતા. હેમચંદ ગુલાબચંદ.
 ૨—૭ શા. અવચળ દયાળજી.
 ૨—૬ શેઠ. દેવચંદ જ્ઞેહા.
 ૧—૩ શા. આતમચંદ કરશનજી.
 ૦—૯ શા. ખુશાલચંદ માણેકચંદ.
 ૧—૪ શા. રતનજી પ્રેમચંદ.
 ૧—૩ શા. દલપત વજલાલ.
 ૦—૨ દોશી. પોપટ દોસા.
 ૧—૮ શા. અમથા દયાળજી.
 ૨—૬ શા. ગોપાળદાસ ચીતામણુદાસ
 ૪—૧૨ શા. નાનચંદ કીકાશા.
 ૨—૬ પરી. કરમચંદ વીરચંદ.
 ૧—૩ પરી. આલાભાઈ દલમુખરામ
 ૧—૩ પરી. શંકરજીવ વીરચંદ.
 ૩—૯ શા. કુતેચંદ રામચંદ.
 ૪—૧૨ શેઠ નીયાલચંદ નથુભાઈ.
 ૨—૧૪ શા. શામજી નંદુ.
 ૧—૩ શા. લાલચંદ ડાયા.
 ૨—૩ શા. છગનલાલ સુદરજી.
 ૧—૩ શા. અમરચંદ કેશવજી.
 ૧—૩ ગુરજી મોતીચંદજી કુશબચંદજી
 ૧—૪ વોરા સવધયંદ તારાચંદ.
 ૨—૬ શા. આલભાઈ મગનલાલ.
 ૧—૩ શા. સાકરચંદ હરખચંદ.
 ૧—૩ શા. માણેકચંદ અકુભાઈ.
 ૧—૩ શા. વનગાળી અવેર.
 ૧—૩ શા. નગીનદાસ જ્ઞેહાશા.
 ૧—૩ પટવા દેવચંદ ખીમચંદ.
 ૧—૪ સેઠ ઘેલા વરધમાન.
 ૨—૬ શા. પરશોતમ ચાંપસી.
 ૧—૩ શેઠ. સોમચંદ પાનચંદ.